

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 8. S. Simeon in Columna.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V.
A. C. 457. nibus Nationibus, Ismaelitæ, Persæ, Armeni, Iberi, (*) Omeritæ, & remotissimi Arabes ad hunc montem convolabant, alii ab extremis Occidentis partibus, ex Italia, Gallia, Hispania, & magna Britannia advenerunt. Viri fama ad Æthiopes usque, & errantes Scythas pervasit. Romæ tanta Sanctitatis ejus opinio fuit, ut artifices parvas viri icones ante ostium omnium tabernarum ponerent, quo eisdem Patrocinium sibi conciliarent. Hæc sibi fuisse relata Theodoretus testatur.

§. VIII.

S. Simeon in Columna.

Importunæ erant Simeoni innumerabiles hominum turbæ, se circumdantium, & contrectare gestientium, ut saltem ex contactis pellibus, quibus vestiebatur, aliquam Benedictionem acciperent. Ipsi vero arrogantia genus videbatur, honores pene Divinos admittere, & permolestum semper advenientium turba premi; hinc consilium cepit, ut deinceps in
columna

(*) Hi Iberi in Iberia habitabant, Regione Asiæ inter Colchidem ad Occidentem, & Albaniam ad ortum, Armeniæ Majoris ad meridiem contermina, ad Boream montibus Caucateis definita. Populi Iberes Straboni, alius Iberi, vulgo Giorgiani, quamvis Giorgiana Regio magnam Armeniæ Partem complectatur. Carol. Steph. Dict.

columna stans permaneret. Primo igitur columnam sibi extrui jussit, cuius altitudo erat sex cubitorum, deinde duodecim, tum viginti duorum, & tandem triginta sex, unde sibi nomen Stylitis peperit, nam *Stylos* græce columna sonat. Multi insolitum vitæ genus vituperare, aliqui ridere; at Theodoretus singularis Providentiæ Divinæ effectum esse credit, ut omnium oculos rarissimum spectaculum perstringeret; & enimvero Episcopum a vero non aberrasse, miracula, quæ Simeon tam antea, quam sequenti tempore patravit, manifesto indicio sunt.

Monachi ex illo deserto miserunt, qui virum interrogaret, cur genus vitæ a ceterorum more adeo abhorrentis duceret? & ipsorum nomine juberet, ut ea relicta, viam a Patribus suis tritam sequeretur; Legato autem suo secreto in mandatis dederant, ut, si prompte obediret, eum in columna stare permetteret, si resisteret, seque propriæ voluntatis mancipium ostenderet, vi adhibita descendere cogeret. Ubi nuncius advenit, & quid Patres juberent, Simeoni exposuit, confestim pedem unum descensurus movit; tum nuncius manere jussit, & bono animo esse, Deum enim ipsi hanc vivendi rationem inspirasse. Monachi quoque Ægyptii, quibus rei insolentia scandalum

Sæculum V.
A.C. 457.

*Evagr. I.
hist. c. 13.*

*Theod. Lect.
II. p. 565.*

Sæculum V. lum creabat, miserunt, qui excommuni-
A. C. 457. cationem nunciarent; postea autem,
 quanta esset viri Pietas, edocti, ad ejus
 Communionem redierunt. Dominus,
 Episcopus Antiochenus, ad eum invisit,
 & vitæ rigorem admiratus, eidem Sacra-
 menta præbuit.

Ex quo Simeon in Columna stetit,
Theod. p. magnum Infidelium, Iberorum, Arme-
 883. norum, Persarum, & imprimis Arabum
 Ismaelitarum numerum ad Fidem con-
 vertit. Integræ ducentorum, vel tre-
 centorum, aut mille etiam hominum co-
 hortēs ad eum videndum veniebant,
 magno clamore majorum suorum Super-
 stitioni, & turpi Veneris cultui renuncia-
 bant, & in Sancti viri conspectu Idola
 sua confringebant. Baptizabantur, & ex
 ore ipsius leges, secundum quas exinde
 victuri erant, accipiebant. Hæc testis
 præsens narrat Theodoretus; quippe una
 die prope fuit, ut protereretur ab his
 Barbaris, cum singuli, ut S. Simeon jusse-
 rat, Benedictionem Episcopalem ab ipso
 accipere gestirent. Eodem Theodoro
 p. 885. teste Simeon Prophetiæ Donum habebat,
 atque biennio antequam res eveniret,
 terræ siccitatem, & futuram famem, rur-
 susque ingentem erucarum multitudi-
 nem prædixit.